

vil kunne gennemføres uden ved Lov. Jeg kan ikke se, at der er noget, der begrundet en Modstand derimod.

Jeg skal for øvrigt gøre opmærksom paa, at man i Norge har forsøgt sig paa dette Omraade. Ved en tidligere Lov var det netop tilladt Arbejdsgiverne selv at arbejde om Natten, i alt Fald de smaa, men saa vidt jeg ved dem alle. Men det er man gaaet bort fra, fordi det virkede uheldigt for hele Faget. Man er gaaet bort derfra af **Hensyn til** de Erfaringer, man har indhentet. Men hvorfor skulde vi da ikke drage Lære af, hvad der er sket i Norge, og følge denne Indstilling, hvorom der er Enighed mellem Mestrene og Svende? Jeg tillader mig derfor meget indtrængende at anbefale ærede Medlemmer at stemme mod det stillede Ændringsforslag.

Minister Stauning: Jeg maa ligesom den ærede sidste Taler og den ærede Ordfører anbefale Tinget at stemme imod det stillede Ændringsforslag. Jeg maa sige, at Situationen forekommer mig i det hele at være lidt ejendommelig. Her foreligger ved denne Sags Fremkomst, saaledes som den ærede sidste Taler nys omtalte, en Undersøgelse mellem Bagermestrene, hvoraf det fremgaar, at de saa godt som alle beder om at faa gennemført en Lov, hvorved Natarbejde afskaffes. Kun et rent forsvindende Antal mener, at Natarbejde er nødvendigt. Dernæst foreligger der, da man erfarer, at der er Medlemmer herinde, som vil gøre Undtagelser, fra Bagerlavet i København, den gamle store Mesterorganisation, fra de sjællandske Bagermestrene, fra Fyns Bagermesterforening, fra Jyllands Bagermesterforening, fra Repræsentanter for alle disse i Forening med Svendene en Henvendelse til Rigsdagen, og specielt til Folketingets Udvalg, om denne Sag, hvori man beder om endelig at blive fri for Vedtagelsen af det Ændringsforslag, de to ærede Medlemmer har stillet. Uagtet alt dette foreligger, fastholder man dog Ændringsforslaget, og saa møder her Repræsentanter, der ellers anses for at være de næringsdrivendes Talsmænd, saaledes det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen), som jo fortrinsvis vil være Ordfører for de næringsdrivende, og det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Pitzner), der ogsaa en Gang var Bagermester og Formand for Bagermestrene — saa møder de nu op her og forsvarer et Ændringsforslag, som alle Landets Bagermestrene paa det alvorligste beder sig fritaget for at faa vedtaget. (Modsigelse). Jo, Repræsentanter for de

Hovedorganisationer, vi har at regne med, og De Herrer har jo ikke spurgt Landets Bagermestrene, saa det kan ikke nytte at sige nej. Det, der foreligger, er, at samtlige Mesterorganisationers Repræsentanter beder sig fritaget for en Lovgivning som den, De Herrer her foreslaar. Det er dog et ret særegent Forhold, og jeg kan kun anbefale at forkaste dette Ændringsforslag, bl. a. af de Grunde, som er anførte i den Skrivelse, Udvalget har faaet fra Fællesudvalget af Mestrene og Svende, og hvori man gør gældende, at Bestemmelser som disse vil virke i høj Grad uheldigt, at det dog er ganske galt, at den, der tilfældigvis ingen Svende holder, men selv gør Arbejdet, skal være begunstiget i Konkurrencen. Han holder maaske et Par Lærlinge til Hjælp, men det forhindrer ikke, at han desuagtet skal være gunstigere stillet i Konkurrencen end den, der maaske er svagelig, gammel, udslidt og af den Grund maa holde en Svend og derved forringe sin egen Fortjeneste. Det er dog et ganske abnormt Forhold, man her vil etablere, og et Forhold, man ingenlunde har etableret paa andre Omraader. Det er ikke ret længe siden, Rigsdagen vedtog en Lov vedrørende Barberfaget, hvor man bestemt fastslog de samme Regler for de smaa Barberere, der arbejder uden Medhjælp, som for de større, der arbejder med Medhjælpere, og hvad der er Ret for Barberere, skulde vel ogsaa være Ret for Bagere.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (Stengaard-Kirkegaard), der anbefalede dette Ændringsforslag, sagde, at han ikke kunde forstaa, at det skulde være nødvendigt at gennemføre Lovens § 1; den Henvendelse, der var kommet fra Mester- og Svendudvalget, kunde man jo ikke tillægge stor Betydning, og saa skildrede det ærede Medlem, hvad der anføres i den paagældende Skrivelse, nemlig at Resultatet kan blive, at man favoriserer en Udvikling i Retning af Smaaaktiviteter, der udelukkende drives af Mesteren selv, hans Familie og 1 à 2 Lærlinge, hvilket man fra Fagets Side maa anse for en uheldig Udvikling. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde forstaa, at det var en uheldig Udvikling. Jo, hvis den virkelig kommer, er den i høj Grad uheldig. Jeg gad vidst, hvad de Lærlinge skulde bruges til, der stod hos disse selvstændige Mestrene i et Antal af en eller to hvert Sted. Det vilde betyde et ganske ørkesløst Spild af de paagældende unge Menneskers Tid, thi de vilde aldrig have Udsigt til at finde Beskæftigelse i Faget, hvis Udviklingen virkelig blev den, at Virksomhederne i Hovedsagen gik over